

in casu :

door op het terrein, omschreven onder de tenlastelegging A, namelijk een boomhut te op niet nader te bepalen data in de periode gaande van 25 maart 1997 tot 30 april 2000

De feiten onder de tenlastelegging B thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 146-2e lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999)

C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 146-2e lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) de bij artikel 99 - 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu

Door op het terrein, omschreven onder de tenlastelegging A namelijk een boomhut te op niet nader te bepalen data in de periode gaande van 1 mei 2000 tot 3 mei 2003.

De procedure werd op regelmatige wijze aanhangig gemaakt en de stukken werden ingezien.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Na de beklaagde behoorlijk ondervraagd en gehoord te hebben.

1. Overzicht van de feitelijke elementen zoals deze blijken uit het strafdossier.

1.1. Onderhavig dossier werd opgestart naar aanleiding van een klacht van de heer ; zijnde de buurman van beklaagde met wie hij sedert jaren in onmin leeft.

Op 15 maart 2003 werd door de verbalisanten vastgesteld dat door de beklaagde achter zijn woning te kadastraal gekend in een boom op een hoogte van 5 à 6 meter boven de grond een boomhut werd ingebouwd. Deze boomhut werd gemaakt met hout en heeft een afmeting van ongeveer 1.80 meter op 2.50 meter en zou na afwerking een hoogte hebben van ongeveer 1.50 meter.

Volgens de beklaagde is zijn twintigjarige dochter samen met een vriend bezig om de boomhut, die haar broers een tiental jaren geleden begonnen waren, te herstellen en af te werken.

- 1.2. Ter zitting van het college van burgemeester en schepenen van 30 mei 2005 werd een voorstel tot herstellvordering geformuleerd, erin bestaande dat de beklagde verplicht zou worden om het wederrechtelijk opgerichte bouwbedrijf onmiddellijk af te breken én de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen. Dit onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging in de uitvoering van de herstelmaatregel.

Het voorstel tot herstellvordering werd onder meer op volgende overwegingen gegrond:

- de werken werden niet opgenomen in de lijst der werken waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning is vereist zodat ze wel degelijk als vergunningsplichtig beschouwd worden;
- de bouwheer heeft tot op heden geweigerd een regularisatievergunning in te dienen bij het gemeentebestuur;
- het betrokken perceel is gelegen binnen het beschermd dorpsgezicht wijk met omgeving' (M.B. 13 oktober 1986) en het besluit legt aanvullende voorwaarden op voor de vrijwaring van de bestaande ordonnantie, gabariet, uitzicht, materialen en details;
- de constructie doet afbreuk aan het dorpsgezicht en kan niet geregulariseerd worden gelet op de voorwaarden van het ministerieel besluit van 13 oktober 1986;
- de privacy van omwonenden wordt ernstig geschaad.

- 1.3. Op 18 oktober 2006 werd beklagde gedagvaard door het Openbaar Ministerie.

2. De gegrondheid van de strafvordering.

- 2.1. De weerhouden tenlasteleggingen A, B en C, zoals omschreven in de dagvaarding, slaan op het bouwen zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van een boomhut in een periode gaande van 8 maart 1993 tot en met 3 mei 2003.

Beklaagde verklaarde ter terechtzitting dat de boomhut er op vandaag nog steeds staat. Hij meent dat de boomhut 'een speeltuig in een boom' betreft, zijnde een werk dat op de lijst staat van werken waarvoor *geen* bouwvergunning nodig is.

Foto's van de boomhut tonen aan dat het terzake niet gaat om een boomhut voor bewoning doch om een boomhut welke kan worden beschouwd als een 'speeltuig', zoals door de beklagde overigens geopperd.

Ingevolge het artikel 3, 11°, h van het **besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000** tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, behoren '*speeltoestellen*' tot de werken waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, zodat in principe zou kunnen worden aangenomen dat het bouwen van een boomhut/speeltuig niet vergunningsplichtig is.

Het artikel 4 van voormeld besluit van de Vlaamse Regering stelt evenwel uitdrukkelijk dat de bepalingen van het artikel 3 niet van toepassing zijn op handelingen, werken en wijzigingen aan of in een beschermd monument of op een ontwerp van lijst voorkomend monument, onverminderd de regelgeving inzake beschermde dorps- en stadsgezichten, landschappen en archeologische sites.

Nu vaststaat dat het perceel waarop de boomhut is opgericht gelegen is binnen het beschermd dorpsgezicht ' ( ): wijk , gevormd door de met de en het op deze straat uitgevend deel van de ', is de rechtbank besluitend van oordeel dat het bouwen van de boomhut zoals in casu wel degelijk vergunningsplichtig was.

Minstens diende de beklagde vooraf bij de technische dienst van de gemeente de nodige informatie in te winnen. Het is al te gemakkelijk om te stellen dat men meende dat een vergunning niet nodig was en dat men gewoonweg overgaat tot het blijven verder bouwen van de voorgenomen wederrechtelijke constructie.

Verder is er de vaststelling dat beklagde, eens geconfronteerd met het standpunt van de dienst ruimtelijke ordening en stedenbouw van de gemeente, op geen enkel ogenblik stappen heeft ondernomen om een regularisatieaanvraag in te dienen, de boomhut gewoonweg heeft laten staan en zelfs nog verder heeft afgewerkt.

In acht genomen de objectieve vaststellingen, de stukken en verklaringen vervat in het strafdossier, zijn de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A, B en C in hoofde van de beklagde dan ook afdoende bewezen.

3. De straftoemeting.

De verschillende feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A, B en C zijn in hoofde van de beklagde de uitvoering van één ongeoorloofd besluit. Zij staan in zodanig verband dat zij als één voortgezette handeling moeten worden beschouwd en zij dus maar één misdrijf uitmaken.

De beklagde heeft wetens en willens gedurende jaren een wederrechtelijke toestand tot stand gebracht, meer bepaald in de periodes vermeld in de dagvaarding. Beklagde zag er geen graten in om in de boomgaard achter zijn woning gelegen op een perceel dat deel uitmaakt van een beschermd dorpsgezicht een boomhut in te planten.

De rechtbank wijst er op dat de beklagde zijn individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – mag laten prevaleren en dat hij voortaan vooraf de nodige informatie dient in te winnen bij de gemeentelijke diensten, de stedenbouwkundige voorschriften stipt dient na te leven en aldus vóór de aanvang van bouwwerkzaamheden in het bezit moet zijn van een rechtsgeldige bouwvergunning.

Voorts wordt bij de straftoemeting ook rekening gehouden met de specifieke context waarbinnen de feiten dienen te worden gesitueerd, meer bepaald in het kader van een reeds gedurende jaren aanslepende burenruzie tussen klager en beklaagde waarbij zij elkaar stedenbouwkundige inbreuken aanwrijven. Ook de verdere afwerking van de boomhut in 2003 door de beklaagde en diens weigering om de boomhut af te breken, komt de rechtbank eerder voor als zijnde een pesterij naar zijn buurman toe dan wel als een ter goeder trouw oprichten van een speeltuig voor zijn kinderen, temeer gelet op hun leeftijd.

Uit het strafregister van de beklaagde blijkt dat hij op het ogenblik van de feiten nog over een blanco strafregister beschikte.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem aansporen respect te betonen voor de regels die beogen in Vlaanderen tot een ordentelijke ruimtelijke ordening te komen.

Gegeven hetgeen voorafgaat komt het de rechtbank passend en rechtmatig voor om voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A, B en C de in het beschikend gedeelte van dit vonnis bepaalde geldboete, deels met uitstel van tenuitvoerlegging, op te leggen.

4. De herstellvordering.

Zoals reeds gesteld bevat het dossier een voorstel van herstelmaatregel uitgaande van het college van burgermeester en schepenen van de gemeente dd. 30 mei 2005 inhoudende dat de beklaagde verplicht zou worden om het wederrechtelijk opgerichte bouwmisdrijf onmiddellijk af te breken én de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen. Dit onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging in de uitvoering van de herstelmaatregel.

De gevraagde herstelmaatregel is naar het oordeel van de rechtbank niet kennelijk onredelijk, wettig en proportioneel en bovendien afdoende gemotiveerd.

Voorts is de herstelmaatregel nog noodzakelijk om aan de gevolgen van de wederrechtelijke toestand een einde te stellen en legt aan de beklaagde geen kennelijk onredelijke lasten op. Tot deze herstellvordering werd beslist door een bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Er blijkt niet dat deze beslissing werd genomen met machtsafwendings, machtsoverschrijding of miskenning van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvordering strookt dan ook met de wet en werd uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening genomen.

Aldus dient de gevraagde herstelmaatregel te worden ingewilligd, zodat de afbraak van de boomhut dient te worden bevolen, zoals hierna bepaald.

Een dwangsom van 100 euro per dag moet als een gepaste aansporing worden beschouwd voor de beklaagde om uitvoering te geven aan de opgelegde herstelmaatregel.

Gelet op de artikelen :

40, 65, 100 strafwetboek ;

44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962

42 § 1-1, 43 § 4, 66 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996

1, 2, 99 § 1-1° (en §3), 146-1°, 146-2e lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 ;

8 wet 29.6.1964 ;

28.29 Wet 1.8.1985 ;

wet 5.3.1952, zoals gewijzigd ;

4 wet 26.6.2000 ;

162.163.179.182.184.185.189.190.194.195 Wetboek strafvordering ;

wet 15.6.1935 ;

door de voorzitter ter zitting aangeduid.

DE RECHTBANK, rechtdoende in eerste aanleg en op tegenspraak :

Veroordeelt beklaagde uit hoofde van de hem ten laste gelegde feiten A, B en C samen tot een geldboete van **200 EUR** te vermeerderen met 40 opdecimen en alzo gebracht op **1.000 EUR**.

Zegt dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, deze uitgesproken geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 2 maanden.

Zegt dat de uitvoering van dit vonnis in hoofde van de beklaagde, gezien men mag hopen dat hij zich aan dergelijke feiten niet meer schuldig zal maken, zal **uitgesteld** worden gedurende een termijn van **drie jaar** te beginnen van heden, doch enkel wat de geldboete, doch slechts voor een gedeelte van 100 EUR verhoogd met de opdecimen die zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 1 maand voor het met uitstel uitgesproken gedeelte.

Beveelt op vordering van het college van burgemeester en schepenen van van de gemeente het herstel van de plaats in de vorige staat door afbraak van de constructie (meer bepaald de boomhut met trap), het verwijderen van alle verhardingen, het verwijderen van alle materialen, binnen een termijn van één jaar vanaf datum van huidig vonnis en dit onder verbeurte van een dwangsom van een bedrag van 100 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

Beveelt dat voor het geval dat het herstel van de plaats in de vorige staat niet binnen de voormelde termijn werd uitgevoerd, het college van burgemeester en schepenen ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregel zal kunnen voorzien overeenkomstig het artikel 153 al.1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de ruimtelijke ordening.

Spreekt tegen de beklaagde de verplichting uit een bijdrage te betalen van vijftwintig euro verhoogd met 45 opdecimen en aldus gebracht op 137,50 euro tot financiering van het bijzonder fonds voor de hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt bovendien aan de veroordeelde een vergoeding op van 25 euro ingevolge K.B. 23.12.1993 gewijzigd bij artikel 1 K.B. 11.12.2001.

Veroordeelt de beklaagde tot de proceskosten, wat de openbare partij betreft tot op heden in het geheel begroot op 192,64 euro.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van **vierentwintig mei tweeduizend en zeven.**

Aanwezig :

toegevoegd rechter ;
substituut procureur des konings ;
, griffier.